

meget nøjeregnende med at skelne mellem holdning og handling.

Vi er også enige med justitsministeren i, at det vil være meget uheldigt, hvis Danmark efter 30 år med racismeparagraffen skulle ophæve den på nuværende tidspunkt. Det vil i sig selv være et uheldigt signal. Man kan selvfølgelig sige, at det er ligegyldigt i forhold til nogle principielle overvejelser – jeg går ud fra, at det er det, forslagsstillerne mener, og det er så også o.k. – men vi synes ikke desto mindre, at det også er et argument, der tæller i denne her sammenhæng.

Men først og fremmest vejer det tungt for Kristeligt Folkeparti, som det også under debatten er blevet påpeget af flere ordførere, at Folketinget i 1970 på baggrund af drøftelserne omkring implementeringen af FN's racediskriminationskonvention fra 1965 fandt, at det var nødvendigt med lovændringer, hvis Danmark skulle tiltræde konventionen og implementere den i dansk lovgivning. Det sidste er vel faktisk det ultimative også i forhold til, at vi mener, at det ikke kan komme på tale at stryge § 266 b, sådan som forslagsstillerne foreslår i dag.

Vi når altså frem til samme konklusion, som regeringen gør, og jeg synes egentlig, at ministeren på udmærket og afbalanceret vis fik afvist lovforslaget her i dag, og det vil vi altså også gøre fra Kristeligt Folkepartis side.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg tror nok, det er skik og brug, at man takker for debatten. Det vil jeg også gøre, og så vil jeg sige, at jeg naturligvis har fuld forståelse for, at der er mange, som i øjeblikket er bange for at afskaffe § 266 b.

Danmark står som bekendt lige foran at skulle overtage formandskabet i EU, og under disse omstændigheder vil regeringen være forsigtig med at lægge sig ud med den politiske korrekthed i Europa. Da forholdet jo tillige er, at denne politiske korrekthed i Europa er meget massiv og meget missionerende – tænk bare på overvågningscenteret i Wien, eller tænk på Kommissionens monotone forslag til bekæmpelse af racisme og fremmedhad – kan ingen undre sig over, og heller ikke jeg, at betænkkelighederne og forbeholdene har været mange i denne debat.

Kl. 18.00

Men som jeg har sagt tidligere: Ingen, der kan og vil tænke, kan tage fejl af denne lovparagrafs tendens og sigte. Lad det stå fast. Om selve sagen, om princippet eller det egentlige indhold i paragraffen hersker der ikke tvivl.

Sagens soleklare karakter er ikke ensbetydende med politisk mod og vilje til at ophæve ufriheden og genindføre friheden. Det har jeg som sagt fuld forståelse for i en situation, hvor den danske regering skal møde det hjernevaskede, politisk korrekte europæiske establishment, og jeg har ikke noget ønske om at bringe danske ministre i forlegenhed i en sådan situation. De politiske realiteter i et stadig mere totalitært tænkende EU kommer vi ikke uden om.

Men tilbage står altså den egentlige realitet, nemlig paragraffens tankegang og tendens. Tilbage står den ubestridelige kendsgerning, at § 266 b i straffeloven udgør et anslag imod åndsfriheden og dermed imod folkestyret, og jeg er overbevist om, at denne erkendelse vil brede sig så meget – også i et hidtil ensrettet Europa, hvor svenske tilstande efterhånden vil blive afløst af danske tilstande – at det ender med paragraffens ophævelse.

Lad os glæde os over, at med folketingsvalget den 20. november 2001 udgør vi fortroppen i Europas åndelige røre. Lad os glæde os over, at den vilje til at sige nej til den politiske korrektheds undertrykkelse, som det danske folketingsvalg repræsenterede, også begynder at gøre sig gældende andre steder i Europa. Lad os glæde os over, at frihedsviljen og respekten for et folks selvstændighed og førstefødselsret breder sig, mens den politiske korrekthed er på tilbagetog. Når denne proces er fuldført, og tiden er moden, vil ensretningens og den åndelige undertrykkelses instrument § 266 b kunne blive ophævet.

Jeg er sikker på, at det sidste ord ikke er sagt i denne sag. Jeg er fuld af fortrøstning, og jeg glæder mig over de mange saglige og udmærkede indlæg, der har været i denne debat. Jeg er lige ved at sige, at jeg ligefrem kan glæde mig over Enhedslistens ordfører, og det havde jeg egentlig forsværet på forhånd.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare for god ordens skyld gøre opmærksom på, at når vi ønsker, at man skal sikre ytringsfriheden mest muligt, har det intet at gøre med, at vi mener, at man skal forsvare nogens førstefødselsret eller noget andet i den stil, eller at vi mener, at danske folketingsvalg er ud-